

Δόξα αὐτῇ ἔσται πάντι τοῖς ὁ-σέ-οις αὐ-τοῦ.
Κύ-ρι-ε ἔ-σφρα-γι-σμέ-νου τοῦ τά-φου ὑ-πό τῶν πα-
ρα-νό-μων προ-ἡλ-θες ἐκ τοῦ
μνη-μα-τος κα-θὼς ἐ-τέ-χης
ἐκ τῆς θε-ο-τό-κου. οὐκ ἔ-γνω-σαν πῶς ἐ-
σαρ-κώ-θης οἱ ἀ-σώ-μα-τοι σου
Ἄ-σχε-τοι, οὐκ ἤ-σθον-το πό-τε ἀ-
νέ-σεις οἱ φυ-λάσ-σον-τες σε στρα-τι-ώ-ται
ἀν-φώ-τε-ρα γάρ ἐ-σφρά-γι-σται τοῖς ἔ-ρευ-
νῶ-σι, πε-φα-νέ-ρω-ται δὲ τὰ θαύ-μα-τα τοῖς
προ-σκυ-νοῦ-σιν ἐν πλῆ-σσει τῷ θυ-σινί-ᾳ

ρι - - - - ον ὃ ἀ-τυ-μνοῦ-σιν ἀ-πό-δος ἡ-
 μῖν ἀ-γαλ-λί- - - α - - - σιν καὶ τό μέ- - - - γα
 'ε - - - - με - - - - οῖς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, Αἰ-νεῖτε αὐτὸν ἐν σσε-ρε-
 ῳ-γα-λι τῆς δυ-νά- με - ως αὐ- - - - - τοῦ.
 Κυ- ρι - - - ε τοὺς μο-χλοὺς τοὺς αἰ-ω- γι- - - - οὺς συν-ερί- -
 φας καὶ δε- - σνά δι-αρ-ρή-ξας τοῦ μνή-μα-τος ἀ-
 νε' - - - - σσης κα-τα-λί-πών σου τὰ ἐν- -
 τὰ - - - - φι - - - - α εἰς παρ-θύ-ρι - - - - ον
 τῆς ἀ- - - - λη- - - - θούς τρι-η - - - - μέ - - - - - ρου

τα -- φῆς σου καὶ πρό-η-γες ἐν τῇ Γά -- λῃ --
 λαι -- α ὃ ἐν σπη-λαι -- ω τη-ρού --
 με -- -- νος μέ-γα σου τό 'ε-γε-ος, ἀ-κα-τά-λη-
 πτε Σω-τήρ ἐ-μέ -- η - σου ἡ -- μῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, Αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆ-θος τῆς με-γα-λο-σύ -- νης αὐ -- τοῦ.
 Κύ-ρι -- ε αἱ γυ-ναῖ-κες 'ε-δρα-μον ἐ-πὶ τό
 μνη -- -- μα τοῦ ἰ-δεῖν σε τὸν Χρι-στὸν τὸν δι' ἡ -- μῶς
 πα -- θόν -- -- τα καὶ προ-σελ-θοῦ-σαι εὖ-ρον Ἁγ-γε-
 λον ἐ-πὶ τὸν θί -- θον κα -- θή -- -- με -- -- νον,

τῷ φῶ - - βῶ κυ - - - μ. - - σθέν - - τα, καὶ
 πρὸς αὐ-τάς ἑ-βό-η - - σε μέ - - - γων, ἀ - - γέ-
 σθη ὁ κυ - - - ρι - - - - - ος, εἰ-πα-τε τοῖς
 μα-θη-ταῖς ὅ-τι ἀ - - γέ-σθη ἐκ νε-κρῶν ὁ σῶ-ζων
 τὰς ψυ-χὰς ἡ - - μῶν.

P-233

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾠῳ σάπυγος, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλ-τη-ρί-ῳ
 καὶ κι-θά- - - - ρα.
 Κύ-ρι-ε ὡ-σπερ ἐ-ξῆλ-θες ἐ-σφα-γι-σμέ-νου τοῦ
 τὰ - - - - - φου, οὕ-τως εἰ-σῆλ-θες καὶ τῶν θυ-
 ρῶν κε-κλει-σμέ-νων πρὸς τοὺς μα - - θῆ - - -

τὰς σου. δει-κνέ-ωρ αὐ--τοῖς τὰ τοῦ σώ--μα-
 τος πᾶ---θῇ ἁ-πὲρ κα-τε-δὲ-ξω ζω--
 τήρ μα-κρο---θυ---μή---σας ὡς ἐκ σπέρ-
 μα-τος Δα-βὶδ μω-νω-πας υἱ-πῆ-γερ-κας
 ὡς υἱ-ός δὲ τοῦ Θε--οῦ κό--σμου
 ἡ---μευ-θε'---ρω---σας, μέ-γα σου
 τό' ἐ-με-ος ἀ-κα-τά-λη-πτε ζω-τήρ ἐ-με-
 η---σου ἡ---μῶς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυρτάρῳ καὶ χορῷ, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορ-
 δαῖς καὶ ὄργα--νῳ.

Κύ-ρι-ε ὁ βα-σι-λεὺς τῶν αἰ-ώνων καὶ
 πολ-η-στη-ης τῶν ἀ-πάν-των, ὁ δε-
 ῖ-μῶς σταύ-ρω-σιν καὶ τα-φῇν σαρκί κα-τα-δε-
 ζά-με-νος ἔ-ρα ἡ-μῶς τοῦ Ἀ-δου
 ἔ-λευ-θέρω-σιν πάν-τας. σὺ
 εἰ ὁ θε-ός ἡ-μῶν ἐκ-τός σου ἅλ-
 λου οὐκ οἶ-δα-μεν

p-234

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαίοις εὐήχοις, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαίοις
 ἁγλαῶν πᾶσα πνο-ή αἰ-νε-σαί-τω τὸν Κύ-ρι-ον.
 Κύ-ρι-ε τὰ ὑ-περβά-νον-τα σου θαύ-μα-τα τίς δι-η

[illegible]

Ἀ-ρά-στη-θε Κύριε ὁ Θεός μου ὕψω-θή-τω τὸ χεῖρό σου, μή ἐ-πι-λά-θῃ
 τῶν πε-νή-των σου εἰς τὴν - - - - - ἰσ- - - - - χίαν.
 Μυ-ρο - - - - - φό-ροι γυ - - - - - ναῖ - - - - - κες τὸν τά-φον σου κα-
 τα - - - - - λα - - - - - βού - - - - - σαι, μή-αν πρῶ-τί ἐ-πε-θῇ-σουν
 σε μυ - - - - - ρυ - - - - - σαι τὸν ἁ-θα-να-τον λό - - - - - γον
 καὶ θε - - - - - ὄν καὶ τοῦ ἀγ-γέ-λου τοῖς ρή-μα-σιν ἐ-
 νη - - - - - χη - - - - - θεῖ - - - - - σαι ὅ-τι πέ-πε-ρε-φον εἶ χα-
 ρά τοῖς ἀ-πο-στό-λοις μη-νυ - - - - - σαι ἐμ - - - - - φα - - - - -
 ρως ὅ-τι ἀ - - - - - νεί-σται ἡ ζω-ή τῶν ἀ - - - - - πᾶν - - - - -
 τῶν καὶ πα-ρέ-χεις τῷ κόσμῳ ἰ - - - - - μα - - - - - σκόν καὶ τό
 μέ - - - - - γα ἔ - - - - - με - - - - - ος

P 235

Ἐξομολογήσονται σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
 δι-η-γή-σο-μαι πᾶν-τα τὰ θαυ-μά-σι-α σου.
 Τοῦ θε-ο-δέ-γνω-τος τὰ-φου πρὸς τοὺς Ἰ-ου-δαί-ους οἱ
 φυ-λά-κες ἐ-μ-ε-γόν ὡς τῆς ὑ-μῶν μα-τα-
 οὔ-φρο-νος συμ-βού-λῃς, φυ-λάτ-των τὸν ἀ-πε-
 ρί-γρα-πτὸν δο-κί-μα-σαν-των μα-την ἐ-κο-πλ-
 -α-σα-τε κρύ-ψαι τὴν ἀ-νά-στα-σιν
 τοῦ Σταυ-ρω-θέν-τος θου-λό-φρε-νοι τρα-γῶς ἐ-φα-
 νέ-ρῳ-σα-σε, ὡς τοῦ ὑ-μῶν μα-τα-
 οὔ-φρο-νος συ-νε-δρί-ου
 τί-πάλιν κρύ-ψαι συμ-βου-λεύ-ε-σθε ὅ-σοι κρύ-πτε-ται

μαῖνον δὲ παρ' ἡ-μῶν ἀ-κού-σα-τε καὶ πλ-βεύ'-σαι θε
 ἡ-σα-τε τῶν γε-νο-μέ-νων τὴν ἀ--μή--
 θελ-- αν Ἄγ-γε-λος ἀ-σπρα-πη-φό-ρος οὐ-ρα-νό-
 θεὺ κα-τελ--θὼν τὸν λί-θον ἀ--πε-κύ--
 λι--σε, οὕ-τω φῶ--βῶ νε-κρῶ-σε
 συ-νε-σχέ--θη--μεν καὶ φω-νῆ-σας ταῖς κρα-τα-
 ὀ-φρο-σι μυ-ρο-φό-ροις ἔ-λε-γε γυ--ναί-ζε'.
 οὐχ ὀ-ρα-τε τῶν φυ-λά-κων τὴν γέ--κρῶ--
 σιν καὶ τῶν σφρα-γι--δων τὴν δι--α--
 λυ--σω, τοῦ Ἄ--δου τε τὴν
 κέ--νω--σιν τί τὸν τό-ντι-κος τοῦ

Ἄ-δου κα-τα-γή-σαν--τα καὶ τοῦ θα-νά-του τοῦ
 κέρ-τρον συν-τρι--ψατ-τα, ὡς θνή--σκόν ἔ-
 πλ--ζή-τε ἑ--τε εὐ-αγ-γε-λί--σα-σθε
 δε τα-χύ πο-ρευ-θεῖ-σαι τοῖς Ἀ-πο-στό-λοις
 τῇ τ' Ἀ-νά-στα-σει ἀ--πό-θως κραν-θῶ--
 ζου--σαί, ὅτ-ως ἀ--νέ-σθῃ ὁ Κύ-ρι-ος
 ὁ ἔ-χων τοῦ μέ--γα ἔ--με-ος.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΗΜΕΡΟΝ